

Μάθημας 9: Ε8. Μερικές Διαφορικές Εξισώσεις I Ημερησία 9/5/2019

$$(Lu)(x) = - \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij}(x) u_{x_i x_j} + \sum_{i=1}^m b_i(x) u_{x_i} + c(x) \cdot u(x)$$

$\Omega \subseteq \mathbb{R}^m$ φραγμένο χωρίο

Ομοιόμορφη εξισοւτικότητα: $\frac{1}{\Theta} |\mathcal{F}|^2 \leq \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij}(x) \mathcal{I}_i \mathcal{I}_j \leq \Theta |\mathcal{J}|^2, \forall x \in \Omega, \forall \mathcal{F} \in \mathbb{R}^m$
 $(\Rightarrow \frac{1}{\Theta} \leq \alpha_{kk}(x) \leq \Theta \quad \forall x \in \Omega)$

Υποθέτουμε ότι $c(x) = 0$

Λήψη: Έστω $u \in C^2(\Omega)$. Αν $Lu < 0$ στο Ω , τότε η u δεν έχει τοπικό μέγιστο στο Ω

Anōδειζη.

Έστω αντίθετα ότι η u έχει τοπικό μέγιστο στο $x_0 \in \Omega$
 τότε $\nabla u(x_0) = 0$ και $\text{Hess}(u)(x_0)$ είναι αριμτική μηδεργένεσ.

Διαχωνούμε τα πάντα $\{\alpha_{ij}(x_0)\}$:

Υπάρχουν $\alpha_{11}, \alpha_{nn} > 0$ και ορθογώνιος πίνακας $T = \{t_{ij}\}$ ώστε
 $\alpha_{ij}(x_0) = \sum_{k=1}^n \alpha_{kk} t_{ik} t_{kj}$

Έχουμε τότε

$$\begin{aligned} Lu(x_0) &= - \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij}(x_0) u_{x_i x_j}(x_0) + \sum_{i=1}^m b_i u_{x_i}(x_0) \\ &= - \sum_{i,j,k=1}^n \alpha_{kk} t_{ik} t_{kj} u_{x_i x_j}(x_0) = - \sum_{k=1}^n \alpha_{kk} \cdot \sum_{i,j=1}^m u_{x_i x_j}(x_0) t_{ik} t_{kj} \geq 0 \quad \text{Άτοπο.} \end{aligned}$$

Ωσιρημα (ασθενής αρχική μεγίστη)

Έστω $u \in C^2(\Omega) \cap C(\bar{\Omega})$. Αν $Lu \leq 0$ στο Ω , τότε

$$\max_{\bar{\Omega}} u = \max_{\partial\Omega} u$$

Anōδειζη.

Ισχυρότητα: Υπάρχει $v \in C^2(\bar{\Omega})$ τέτοιο ώστε $Lv < 0$ στο Ω

Έστω $M > 0$ τέτοιο ώστε $|b_i(x)| \leq M$.

Ωσιρημα $\lambda > M \cdot \theta$ και θέτουμε $V(x) = e^{\lambda x_1}$

$$\begin{aligned} \text{Tότε } (Lv)(x) &= -\alpha_{11}(x) \lambda^2 e^{2\lambda x_1} + b_1(x) \lambda e^{\lambda x_1} = \lambda^2 e^{\lambda x_1} (-\alpha_{11}(x) + b_1(x)) \\ &\leq \lambda^2 e^{\lambda x_1} \left(-\frac{\lambda}{\theta} + M\right) < 0 \end{aligned}$$

Έστω $\varepsilon > 0$ τότε

$$L(u + \varepsilon v) = Lu + \varepsilon Lv < 0$$

Άνω το Αιχμή, μη $u + cv$ δεν έχει τοπικό μέγιστο στο Ω
αρχαία $\max_{\bar{\Omega}}(u + \varepsilon v) = \max_{\Omega}(u + \varepsilon v)$

Παρανομή $\varepsilon \rightarrow 0$ και προκύπτει το Ιντουφέντο.

Πόρισμα: Av $u \in C^2(\Omega) \cap C(\bar{\Omega})$ και $Lu = 0$ τότε
 $\min_{\bar{\Omega}} u \leq u(x) \leq \max_{\bar{\Omega}} u, \forall x \in \Omega$.

Πόρισμα. Έστω Ω φραγμένο και $f \in C(\Omega), g \in C(\partial\Omega)$ το
PDE $\begin{cases} Lu = f & \text{στ } \Omega \\ u = g & \text{στ } \partial\Omega \end{cases}$
έχει το λόγο μη αριθμ.

Παρατίρηση: Η αρχική μεγίστου δεν ισχύει εν γένει αν $C(x) \neq 0$.
Για παραδείγμα $n = 3$ σίγουρα

$$-u'' + u = 0 \quad \text{σε κάποιο } I \subseteq \mathbb{R}$$

έχει εκτός ανό τη μηδενική λύση και τις δύο ειδικές λύσεις cost in sint

Ορίζοντας. Νέμετε ότι το πινό Ω ικανοποιεί τη γυρθίνη εσωτερικής μηδέτας. αν $\forall x_0 \in \partial\Omega$ υπάρχει ανακτή μηδέτα $B \subset \Omega$ τέτοια ώστε $\bar{B} \cap \partial\Omega = \{x_0\}$
(αν Ω είναι C^2 τότε ικανοποιείται)

Αιχμή (Αιχμή διαφοριακού εμπειρίου του Hopf)

Έστω Ω φραγμένο πινό, το οποίο ικανοποιεί τη γυρθίνη εσωτερικής μηδέτας. Έστω $u \in C^2(\Omega) \cap C(\bar{\Omega})$ τ.ώ. $Lu \leq 0$ στο Ω

Av για το $x_0 \in \partial\Omega$ ισχύει $u(x_0) > u(x) \quad \forall x \in \Omega$
τότε $\frac{\partial u}{\partial \vec{n}}(x_0) > 0$ $\left(\vec{n} = \frac{\vec{x}_0 - \vec{x}_1}{|\vec{x}_0 - \vec{x}_1|} \right)$

Ε8. Μερικές Διαφορικές Εξιγώγεις I

Μηδενικής 9/5/2019

Ανόδειξη:

Έστω B μια δικύλια της συνθήκης. Στηρίζεται της γενικότητας υποθέσεων ότι $B = B(r)$ (κέντρο το 0) Θέτουμε $V(x) = e^{-\alpha|x|^2} - e^{-\alpha r^2}$ ($\alpha > 0$)

Αφού $u(x_0) > u(x)$ στο \underline{O} . Έχουμε $u(x_0) > u(x)$ στο $\partial B(r/2)$ από θίξη βυθισχείσας, $\exists c > 0$ τέτοιο ώστε $u(x_0) - u(x) \geq c$ στο $\partial B(r/2)$ από για $\epsilon > 0$ αρκετά μικρό $u(x_0) - u(x) \geq \epsilon \cdot V(x)$, στο $\partial B(r/2)$

Ως εφαρμόζουμε την αριθμητική απόστρα περιστούμενη $w(x) = u(x) + \epsilon \cdot V(x) - u(x_0)$ στο ημίπειρο $B(r) \setminus \overline{B(r/2)}$

Έχουμε

$$V_{x_i}(x) = -2\alpha x_i e^{-\alpha|x|^2}$$

$$V_{x_i x_j}(x) = 4\alpha^2 x_i x_j e^{-\alpha|x|^2} - 2\alpha \delta_{ij} e^{-\alpha|x|^2}$$

$$Lw(x) = \left[-\sum_{i,j} \alpha_{ij}(x) (4\alpha^2 x_i x_j - 2\alpha \delta_{ij}) + \sum_i b_i(x) (-2\alpha x_i) \right] e^{-\alpha|x|^2} \\ \leq e^{-\alpha|x|^2} \left\{ -4\alpha^2 \frac{1}{\theta} |x|^2 + 2\alpha \operatorname{tr}(\alpha(x)) + 2\alpha \|b(x)\|_1 |x| \right\}$$

$$\text{Για } |x| \in [r/2, r] \quad \underbrace{\text{PPαράθετο}}_{\leq 0} \\ \leq e^{-\alpha|x|^2} \left\{ -\frac{\alpha^2 r^2}{\theta} + 2\alpha \operatorname{tr}(\alpha(x)) + 2\alpha \|b(x)\|_1 r \right\} \leq 0$$

Οντο το $\alpha > 0$ είναι αρκετά μεγάλο.

$$\text{Άπο } Lw = L(u + \epsilon V - u(x_0)) = Lu + \epsilon Lv \leq 0 \quad \text{στο } R$$

> Ο συντεταγμένος που σηματίζεται
οι $T(x_0), B(r)$

Ανότινη αριθμητική απόστρα περιστούμενη

$$\max_{\bar{R}} w = \max_{\partial R} w = \max \left\{ \max_{\partial B(r)} w, \max_{\partial B(r/2)} w \right\}$$

Το $\epsilon > 0$ επιλέχθηκε ώστε $w(x) \leq 0$ στο $\partial B(r/2)$ Για $|x| = r$ έχουμε $v(x) = 0$ από $w(x) = u(x) - u(x_0) \leq 0$ Άφετο $w(x) \leq 0$ στο R Ιεχετι ομως για το $x_0 \in \partial R$ $w(x_0) = 0$ Άπο $\frac{\partial w}{\partial \vec{n}}(x_0) \geq 0$ Άπο $\frac{\partial u}{\partial \vec{n}}(x_0) = \frac{\partial w}{\partial \vec{n}}(x_0) - \epsilon \frac{\partial v}{\partial \vec{n}}(x_0) \geq -\epsilon \cdot \nabla v(x_0) \cdot \vec{n}$

$$= -\epsilon \cdot (-2\alpha \vec{x}_0 \cdot \vec{x}_0/r) = 2\epsilon \alpha r > 0.$$